

формалізувати процес узгодження дії організаційних структур на підставі використання єдиної інформаційної бази, ідентифікованості процесів, керованості ресурсами, а також прийняття рішень у реальному масштабі часу.

Єдина інформаційна база передбачає врахування принципів міського управління, включаючи об'єктивність, науковість, гнучкість, функціональність, раціональність. Рішення, що приймаються у реальному масштабі часу в процесі міського управління, повинні відповідати вимогам законності, адресності, системності, виконуваності, контрольованості та безризикованості.

Слід зазначити, що використання інформаційно-комп'ютерних технологій для підтримки прийняття рішень є достатньо коштовним, але ефект від своєчасної реалізації рішень, спрямованих на запобігання втрат від незбалансованості дій складових системи міського управління виправдовує зазначені витрати.

Серйозною проблемою, яка потребує вирішення є узгодження рішень між різними функціональними рівнями міста як організаційної системи: у територіальному, інфраструктурному, інженерно-комунікаційному та виробничому аспектах, що і повинно стати предметом подальших досліджень.

Таким чином, запропонований підхід до забезпечення узгодження структури організаційної системи міста та організаційної структури органів управління містом сприятиме отриманню ефекту не тільки в економічному, але й організаційному аспекті в процесі управління містом як базовим інститутом національної економіки.

РЕГУЛЮВАННЯ ПРОБЛЕМНОЇ ЗАБОРГОВАНOSTІ МЕТОДОМ СТЯГНЕННЯ БОРГІВ

Мордванюк Я.В., аспірант кафедри банківської справи КНЕУ, м. Київ, Україна

Аналіз нормативної бази і багаточисельних робіт по методах проблемної заборгованості комерційних банків, дозволив виділити наступний метод регулювання в рамках фінансового механізму до якого відноситься стягнення заборгованості. Стягнення являє собою передачу права на проблемний борг колекторському агентству або іншому банку.

На сьогоднішній день стягнення боргів з фізичних та юридичних осіб здійснюється цивілізованими методами повернення грошових коштів. Нерідко дану процедуру, за наявності грамотного і досвідченого фахівця, можна вирішити в досудовому порядку. Даний крок завжди ефективний, особливо якщо довести до відома боржника негативні наслідки, які можуть з'явитися при стягненні боргу через суд [2].

Стягнення боргів з фізичних осіб, проходить завжди найбільш болісно унаслідок фінансової та юридичної неграмотності населення. В цілому розглянута процедура може проводитися двома способами. Перший, спосіб полягає в самостійному стягненні банком боргу. Це зазвичай відбувається за наступною, схемою: банк неодноразово висилає боржнику нагадування про борг і, проводить дану процедуру власними силами [3].

Другий спосіб стягнення боргів з боржника передбачає інший порядок та відноситься до категорії професійних. У цьому випадку залучаються колекторські фірми і агентства, які

допомагають законно і менш трудомістким отримати потрібну суму боргу, нерідко в досудовому порядку.

Таблиця 1

Позитивні та негативні сторони самостійного стягнення боргів

Переваги	Недоліки
Дохід у вигляді відсотків, штрафів та ін комісій	Вилучення коштів на формування резервів
Самостійне спілкування з клієнтом і вирішення складних ситуацій	Тривалий процес
Інформація про наявність проблемних боргів не стає публічною	Витрати на стягнення
Ефективно для великих кредитів	Результат не гарантований

З колекторськими агентствами можливі такі варіанти взаємодії [1]:

1. Викуп проблемного портфеля за погодженою сторонами ціною.
2. Агентство приймає на обслуговування тестовий портфель (5-10% від запланованого до продажу кількості справ) і проводить по ньому роботу протягом трьох місяців.
3. Якщо оцінка вартості портфеля простроченої заборгованості є для кредитної організації проблематичною або її не влаштовують запропоновані варіанти, агентство може викупити портфель за мінімальною вартістю із зобов'язанням виплачувати банку із суми зборів узгоджений відсоток протягом певного терміну.

Вибір схеми співробітництва з колекторським агентством залежить від фінансового розрахунку. Якщо у кредитної організації немає проблем з ліквідністю, то, вона, як правило, готова укласти з колекторами агентський договір і чекати закінчення їх роботи. До того ж фінансове становище боржників може з якихось причин покращитися, і вони зуміють погасити свою заборгованість. Інші банки готові пожертвувати цією можливістю і, прагнучи зберегти ліквідність, продати боргові портфелі, щоб якнайшвидше отримати кошти. Таким чином, все залежить від банку - він сам повинен визначитися, як зі схем для нього більш приваблива.

- Література:** 1. Бобко А.В. Порядок роботи клієнтів банків з проблемною заборгованістю своїх контрагентів - № 2, 2010.
2. Коцовська Р.Р., Павлишин О.П., Хміль Л.М. Банківські операції: Навч. посібник. – К.: УБС НБУ, 2007. – 390 с.
3. Міщенко В.І., Слав'янська Н.Г. Банківські операції: Підручник — К.: Знання, 2006,— 727с.

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД РЕГУЛЮВАННЯ ТРАНСФЕРТНОГО ЦІНОУТВОРЕННЯ НА ПРИКЛАДІ США ТА КИТАЮ

Освальд М.В., аспірант, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ, Україна

Світова фінансова криза та посилення зовнішньої нестабільності вплинули на збільшення використання трансфертних цін, що призводить до витіснення слабкіших